

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 45

от извънредно заседание, състояло се на 22.10. 2013 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Георги Лозанов, Мария Стоянова, Анна Хаджиева, Иво Атанасов, Анята Асенова

Начало на заседанието 11:00 часа, водено от Георги Лозанов - СЕМ, старши специалист – Магдалена Сергиева

ДНЕВЕН РЕД:

1. Среща с ФИЛМАУТОР.

2. Доклади на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» във връзка с:

а) открити административни производства за заличаване на регистрациите на «ФЕШЪН ФМ БЪЛГАРИЯ» ЕООД, «ПЛЕВЕН СПРИНТ – ЦЕНТЪР» ООД, «АГЕНЦИЯ НОВА-М» ЕООД, «ЖИА-72» ЕООД, «КРОА БЪЛГАРИЯ» ООД и «7 ДНИ ТВ» ЕАД за доставяне на медийни услуги;

б) изменения на индивидуални лицензии за доставяне на аудио-визуална медийна услуга №№: ЛРР-01-3-003-01, ЛРР-01-3-003-03 и ЛРР-01-3-003-04/2013 г., издадени на «БТВ Медиа груп» ЕАД и на индивидуална лицензия за доставяне на радиоуслуга № 1-053-01, издадена на «Радио Браво» ЕООД;

в) постъпило искане от «ЮБИ» ЕООД за откриване на конкурс по реда на чл. 116 и сл. на Закона за радиото и телевизията.

г) прекратяване на конкурси за радиоейност, обявени с Решение № РД-05-130/20.06.2013 г. и Решение № РД-05-133/25.06.2013 г., поради липса на интерес;

д) определяне състави на Технически комисии за конкурсите за радиоейност, обявени с Решения РД-05-121, РД-05-122, РД-05-123, РД-05-124 и РД-05-125/2013 г.
Вносител: Ант. Лозенска.

Докладват: Ем. Станева, Р. Радоева.

3. Доклади на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» относно осъществен надзор върху дейността на доставчици на медийни услуги по:

а) постъпили в Съвета за електронни медии сигнали на г-н Валери Симеонов за предавания,

включени в програма «АЛФА ТВ» и на г-н Волен Сидеров за предавания, включени в програма «СКАТ»;

б) постъпил в Съвета за електронни медии протест на г-н Вилиям Попов № НД – 05 94-00-524/07.10.2013 г. по повод излъченото на 28.09.2013 г. предаване «Деконструкция» в програма «Хоризонт» на БНР;

в) спазване на разпоредбата на чл. 12 от ЗРТ;

г) административно-наказателни производства АУАН № № НД-01-101, НД-01-106 и НД-01-109/2013 г.

Вносител: Ант. Лозенска.

Докладват: Ем. Радева, Еди Емирян, М. Матева, Ем. Станева, Г. Шиникова.

4. Отчет на дейността на ръководството на БНР – 29.05 – 09.10.2013 г.

5. Доклади на Дирекция «Обща администрация» относно:

а) европейския проект MEDIADEM, реализиран и приключен от 2010 г. до 2013 г.;

б) постъпило заявление за достъп до обществена информация от Български хелзинкски комитет;

в) доставка на тв и интернет, необходими за надзора на СЕМ.

Докладват: Д. Жукова, Зл. Георгиева, Евг. Димитров.

Разни.

Георги Лозанов откри заседанието и подложи дневния ред на обсъждане.

Мария Стоянова: „Аз имам допълнение към т.2 от дневния ред – „Надзорна дейност”, предложение за фокусиран мониторинг.

Анна Хаджиева: „Имам предложение и искам да сезирам мониторинга за предаване излъчено на 21.10.2013г. от 07:30ч., в програма „ТВ 7”.

Предложение в точка „разни” за трансформация на една щатна бройка.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: прие дневния ред с направените допълнения.

ПО ТОЧКА ПЪРВА: Среща с ФИЛМАУТОР.

Присъстват от ФИЛМАУТОР: Мария Палаурова – изпълнителен директор; Мариана Андреева – юрист, Емил Пенев и Людмил Христов

Мехти Меликов - АБРО

Георги Лозанов: „Добре дошли! Благодаря, че се отзовахте на поканата! Поводът за срещата е трудностите при подписване на договори за заплащане на авторските права. Общо взето преговорния процес във връзка с интелектуалната собственост с правата сега е в доста ниска точка. Много ми се иска да му дадем някакъв тласък, няма някаква външна обективна причина в момента да е по-зле отколкото е било, поне аз не мога да разпозная такава, а пък се забелязва подобна тенденция. Моята молба и на колегите ми е да изразите Вашата гледна точка, да представите проблемите във връзка с трудностите за подписването на договорите с медиите, да кажете също къде виждате сериозни нарушения на интелектуална собственост и евентуално очаквания за действия на СЕМ. Тук е и представител на АБРО, за да може да чуем и тяхната гледна точка.”

Мария Палаурова: „Добър ден на всички! Първо искам да благодаря за отправената покана от страна на членовете на СЕМ за среща с нас. Моето впечатление беше, че темата е по тясно фокусирана с въпроси свързани с препредаването на телевизионни програми и уреждане на правата за тях. Но разбира се това е част от проблема който и Вие поставихте и може да го разгледаме на тази среща.”

Георги Лозанов: „Аз се извинявам, бих искал да кажа нещо. Препредаването е от тези трудности в преговорите, които веднага ги блокират като цяло. Затова на мен ми се иска да видим къде има перспектива нещо да се постигне, а не непременно да стъпим само върху нерешимите за сега проблеми. Защото пак да повтора задачата на СЕМ е да работи на базата на постигнати договорни отношения и закона е така измислен, че ако не се постигнат договорни отношения реално не се изпълнява неговият дух. Защото буквата изисква Съветът да ги санкционира, но законодателят

е заложил санкциите, като редки случаи. В нашия случай, когато не се стига до договори, санкцията трябва да се превърне в традиционна практика, което е безсмислено от гледна точка на защитата на интелектуалната собственост, тъй като авторите не получават нищо от това и от гледна точка на цялостния климат в средата. Затова моята молба и надежда е в някаква посока да се движим.”

Мария Палаурова: „Аз не желая да влизам в спорт с вас, но от гледна точка на ФИЛМАУТОР е свързан с препредаването. Ще спомена две думи във връзката с телевизионните организации които създават програми. Ние проведохме успешни преговори с АБРО в резултата на които имаме одобрена тарифа до толкова до колкото различни организации извън БНТ и БНР, които използват нашия репертоар смея да кажа, че се прилага. Като акцент което би могъл да бъде квалифициран като проблеми стои начина по които се уреждат авторските възнаграждения на създаване на произведения от независими продуценти и телевизионни организации, но там нещата са сложни по-скоро на договорна условия толкова до колкото авторите са принуждавани (най-грубо казано) да подписват споразумения с които не получават последващи възнаграждения, което не е в духа на закона, но формално не противоречи. Така, че този тип ползватели

Георги Лозанов: „Вие имате проблем с кабелните оператори? Това всъщност е тема, за която Ви поканихме.”

Мария Палаурова: „Да! Там по скоро проблемът е между самите създаващи продукция субекти и неравностойното положение на едните спрямо другите. Що се отнася до кабелните оператори и функцията на СЕМ, която в частност е да ги санкционира. Нашето наблюдения е действията през последните месеци след февруари всъщност оказаха своя ефект и има някакво раздвижване. Става въпрос за изключително малки оператори. Вярно, че става дума за оператори само от провинцията, но факта че някои от тях засегнати от вашите действия се обърнаха към нас са сключване на споразумение. Сега тук стои въпросът, коя тарифа прилагаме, нямаме договорена тарифа, но все едно ние по закон ние можем да прилагаме действаща тарифа, която всъщност договаряме с тези до този момент 20 кабелни оператора.”

Георги Лозанов: „Къде е проблемът в преговорите с големите кабелни оператори?”

Мария Палаурова: „Всъщност вие сте запознати с основната част от проблемите.”

Георги Лозанов: „Не може ли този въпрос да бъде поставен в скоби временно?”

Мария Палаурова: „Част от въпросите са ключови и те водят след себе си решаването на следващи въпроси, като да кажем цената, който е ключов въпрос. Знаете основния проблем е, какво означава препредаване по основния закон и по директива и препредават ли се българските програми или не. Вие широко се занимавахте с този проблем

Георги Лозанов: „Ясно. Този въпрос е теоретичен и там се сблъскват две мнения. Едното е частично подкрепено от законодателя, другото е по-нормативно безпочвено, но няма значение. Въпросът е, ако Вие се договорите за цена вече как ние ще определяме препредаването ще остане, така да се каже академична тема.”

Мария Палаурова: „Съгласна съм, но все пак трябва да се държи сметка за това, че цената за нещо което на практика се продава (грубо казано) в този случай става въпрос за съдържание и съгласявайки се с тезата на кабелните оператори означава от една страна ние да намалим драстично цената, за която бихме претендирали, от друга страна нито един български творец за да не получи възнаграждение от тези

събирания от нас възнаграждение, защото те на практика не желаят да плащат за нито една българска програма. Много по малък е обемът българска продукция включена в чуждите телевизионни програми, които препредават. Нещо което не съществува според нашето проучване в другите държави, което не бихме могли да си позволим. Просто изключително сериозен проблем. Ние не сме склонни да отричаме компромисите, по принцип, но има неща за които може да се преговаря. Препредаването на български програми е ключов момент.”

Георги Лозанов: „Те имат теза разбира се, че два пъти плащат, но в крайна сметка въпросът опира до сумата т.е. ако Вие успеете да договорите сума.”

Мехти Меликов: „Не опира, защото дружеството не прави разпределение, към българските автори. Ако се събира за препредаване на чуждестранни канали само, преразпределението би трябвало да ангажира препредаваните чуждестранни канали и парите няма да отидат при българските автори. Т.е. само ФИЛМАУТОР може да се издържа с едни пари, които може да задели.”

Мария Палаурова: „Освен това се получава неравностойно третиране, нещо заради което също не би следвало да се прави компромис.”

Мариана Андреева: „Ако позволите в този ред на мисли, още един щрих към картината. Игнорирането на препредаването по отношение на българските програми означава неравно третиране на всеки чужд автор, чийто филми попадат в български програми. Аз мисля, че ние сме го коментирали и на други срещи, че трудно би било да намери обяснение факта защо един например френски или италиански филм, пък и американски ако щете. Когато е включен в чужда програма за препредаване на българска територия, неговият автор ще получи възнаграждение, но когато същия този филм включен в местна дадена програма, той няма да получи за това възнаграждение. Т.е. не равното третиране би имало два аспекта не само по отношение репертоара, международен, национален, но по отношение на международния репертоар, които се включва в различни международни програми. Едните от които се създават извън територията на България и другите които се създават на българска територия. И в предходни разговори аз съм казвала, че по отношение на препредаването въпросът всъщност, ключовият въпрос е за кои програми то би могло да бъде приложимо и в този смисъл правата е функция от цената която ние бихме могли да отстъпим за това е почти невъзможно да поставим нещата в обратен ход т.е. да договорим цена след да решаваме технологичните въпроси.”

Георги Лозанов: „Вие знаете, че въпросът за препредаването се оказва проблем, по който не може да се намери разбирателство. Това може да се поправи единствено чрез повече нормативна тъкан. На мен ми се струва че СЕМ непременно трябва да задвижи такава законова поправка, за да може, каквото и да каже законодателят, да е дефинитивно, така, че от там нататък да не водим в различни формати този абстрактен разговор какво е препредаване. Каквато и теза да изкаже човек има някаква експертна тежест, но не дава практичен ефект. И си мислех докато това се случи, защото това няма как да не се случи, двете страни не могат ли да стигнат до никъде. СЕМ се опита, но ние нямаме позиция, през която позиция да я наложим над която и да е от двете спорещи страни. Законодателят трябва да го изясни, а пък до тогава ние ще се опитаме да се изясни може ли да се сключат някакви договори до очакване на решаването на големия въпрос за препредаването. Казвате, че само малките кабелни оператори са сключили договори, а големите?”

Мария Палаурова: „До този момент имаме 20 договора подписани с кабелни оператори и най-голямата цифра абонати, която е декларирана е около 800 бр. Първият оператор който сключи договор с нас е от село Припек, Кърджалийско с 63 абоната, така че става дума за такива измерения.”

Георги Лозанов: „Много достойно!”

Мариана Андреева: „Да, достойно е на фона на останалите.”

Мария Палаурова: „Общо взето ние си даваме сметка, че заплахата един такъв оператор да бъде санкциониран е много по-сериозна отколкото голям оператор да бъде санкциониран. Но при всички случаи се постигна някакъв движение включително и сред такива оператори средни бих казала, които проявяват интерес, но все още не са стигнали до споразумение с нас. От наша гледна точка ние по закона сме длъжни да се споразумяваме с БАКО, а пък и там на практика повече от половината пазар, така че ние като субект на среща имаме БАКО. В нашите си разчети ние сме направили някакви възможности за отстъпки, но пък има нива под които няма как да се случи.”

Георги Лозанов: „Вие продължавате ли да преговаряте с тях?”

Мария Палаурова: „Продължаваме, бих казала подновихме преговорите, преди една седмица, десетина дена. Но честно казано и то беше под егидата на Министерство на културата. Те бяха се обърнали за посредничество към тях и ние откликнахме, така че си беше тристранна срещата. Но за наша изненада разговорите започнаха от А и Б т.е. кои сме ние, какви права държим, какъв е нашият дял и пак се водеха тези разговори за българските програми, за това уредени ли са правата през излъчващите организации или не т.е. водят си някакви разговори. Следващата среща ще бъде другата седмица, но не бих могла да кажа, че има някакъв напредък.

Георги Лозанов: „Защото ние имаме уговорка след разговорите с вас да се срещнем с тях отново и вече да им поставим по-конкретно проблеми, които да могат да се решат и след това да се сключат договори.”

Мариана Андреева: „Да това би било стъпка, но връщам се на нещо което казахте преди малко. Ако правилно съм разбрала, Вие споменахте да се подпишат някакви договори сега такива временни които в последствие да бъдат изменени?”

Георги Лозанов: „Аз не ги наричам временни, но като не могат да се договорят за всичко, двете страни да се уговорят до където могат. Останалите проблеми да бъдат договаряни при по-ясна нормативна основа.”

Людмил Христов: „Проблемът е, че има много големи различия по отношение на тарифата и когато се поставят неприемливи условия пред нас, които ни пречат да защитаваме интересите на хората зад нас и пречат на нашите функции, като управителен съвет е абсурдно да ги приемем. Това се проката с години, ние сме втори мандат очевидно БАККО, големите оператори имат полза от това протакане защото не плащат. Не знам дали наистина трябва да се движи законодателството преди това. Ние сме готови да направим една комисия, която следва: наш представител, техен в рамките на министерството и да стигнем до някакви взаимни компромиси, но не това което те предлагат, защото то ни лишава от ресурс за което сме създадени. И това е целта, вероятно на БАККО, да постави такива условия, които трябва някой да е неразумен управляващ за да ги приеме. И както каза и Мариана, значи цената е функция на препредаването не обратното.”

Георги Лозанов: „Те декларираха тук някаква готовност, ако се пренебрегнат тези трудни теми да могат да се съгласят на тарифа, която да е удовлетворителна за вас.”

Людмил Христов: „Това е същността, значи да пренебрегнем същността на преговора и на договора и да отидем в ...”

Георги Лозанов: „Вие сам казвате, че тази същност не може да я изясните поясните повече от година.”

Людмил Христов: „Можем, стига да намерим експерт, който да каже, защото ние имаме много ясни разчети на базата на цифри на базата на точни неща, които не се приемат априори, а те лесно се доказват въпросът е да се седне на една маса, експерти да се извадят един цифри и тогава нещата ще излязат.”

Георги Лозанов: „Колко пъти седате на масата Министерство на културата, експерти?”

Мария Стоянова: „Мога ли да направя едно предложение. Г-н Мехти Меликов дойде по собствена инициатива, когато е видял дневния ред и предлагам да включим и него в разговора, да му дадем думата. Сигурна съм, че и той може да допринесе към същността на този разговор.”

Мехти Меликов: „Колеги, аз смятам, че голямата грешка на това, което направи СЕМ е, че в медиация събра правноносителите и БАККО. В медиация трябваше да събере правноносителите и АБРО, защото БАККО е функция, както и Мариана каза на това което е отстъпено на радио- и телевизионните оператори. БАККО не може да си измисли сама, казвам БАККО, кабелните оператори е ли налице препредаване, кой го е заплатил това препредаване, ако има налице препредаване. В този смисъл трябваше от самото начало да седнем и аз си мисля, че това можем да направим съвсем скоро. Абсолютно съм съгласен с колегите от ФИЛМАУТОР, че договарянето на твърда сума не е вариант, защото, ако не може да се направи справедливо разпределение това по скоро е злоупотреба отколкото решаване на какъвто и да било проблем. Възниквам много проблеми, както с неравното третиране на българските автори, които нищо няма да получат, ако се приеме, че няма препредаване в българските канали така и на чуждестранните автори които пък се излъчват в рамките на български програми. За бъде защитен българския автор трябва да се знае от къде той трябва да получи пари. Ако ФИЛМАУТОР знаят, че преразпределението което правят за пари от АБРО могат да дадат и тази част, която е по препредаване могат да го направят, ако се получат някакви твърди суми при препредаване, които да бъдат разпределяни по-скоро ще има обвинения в злоупотреба. Мариана беше съвсем права в нещо което от няколко дни не спирам да си мисля, че не може да говорим за цена след това да решаваме какво покрива тази цена. Ще Ви кажа какво имам предвид. Мисля, че напред моментта цялата индустрия много ясно да заяви какъв е пътя на правата и парите. Да се направят вероятно промени в ЗАПСП, вероятно дори в чл. 21 за да стане пределно ясно, какви права се отстъпват в кой момент онова което каза доц. Лозанов повече нормативна тъкан (записах си), трябва да се задвижи законната поправка и да каже законодателя, и да го каже дефинитивно, това което казвам, за да е абсолютно ясно. Мисля си за следното предстои ратифицирането и въвеждането в нашето законодателство на договора от Пекин, които визира аудио-визуалната индустрия. Отстъпването на права, наличие на препредаване, бродкастинг трябва да ви кажа от личните ми наблюдения и анализа който съм правил въпреки, че не съм юрист виждам сериозни противоречия и в европейската доктрина, в различните конвенции които са подписани. Веднъж съобщаването на публиката е част от безжичното съобщаване, веднъж бродкастинга съобщаването на публиката са две различни неща. Но бихме могли да обмислим внимателно, кога е налице

препредаването на българските програми. Трябва да Ви кажа от общ поглед, че не във всеки случай е налице препредаване, когато се произвежда българска програма и тя минава в кабелния оператор, при това кабел казвам, това е много специфично. Не казвам сателит още по-малко ефир, кабелния оператор, защото има програми регистрирани, като способ за разпространение кабел и сателит. Те нямат възможност за самостоятелно комуникиране и в този смисъл д-р Саракинов е съгласен, ако вземем проблема, като „24 Kitchen” или някоя българска програма, която влиза в кабел, тя на практика това представлява предаване, защото не е налице друга възможност да се съобщи на публиката за тази програма. Има една оборима презумпция и аз изразявам в лично качество, не като становище на АБРО, че вероятно ефирните телевизии да са тези които бидейки във възможност самостоятелно да комуникират към публиката, своята програма при влизане в мрежата на кабелните и сателитните оператори извършват препредаване. Нещо повече (пак изцяло в лично качество), чл. 91, ал. 1 от закона за авторското право предвижда тези организации да разрешават препредаване и преизлъчване. Това е много важно защото обхваща на имуществените права на радио- и телевизионните оператори е фиксирано в закона. Има сериозни неясноти и противоречия в целия закон терминологични, които са достатъчно големи за да спорим от тук до края на света, освен ако не се промени уредбата. За това си мисля за следното и го предлагам в този форум предлагам го на колегите от ФИЛМАУТОР, мисля да го предложи и на колегите от МУЗИКАУТОР и ПРОФОН да положим всички усилия в рамките на няколко месеца да опишем и да се съгласим около пътя на правата и парите да измислим, да измислим, уточни и да приемем заедно предложение за промени в закона за авторското право, които да изяснят изцяло тази материя за препредаването и чак тогава да направим тарифи. Вашата тарифа действа, на ФИЛМАУТОР това е очевидно, става въпрос за следното, ако не знаем какво се отстъпва каква тарифа правим и за какво. Това не е договор за една година. Тарифата се прави до второ пришествие освен, ако няма някакъв друг повод да седнем и да я преразгледаме. Как може утре, в други ден, следващата седмица АБРО да подпише с МУЗИКАУТОР за телевизия тарифа, с ПРОФОН за телевизия тарифа и след това да седне и да и се мисли, какво всъщност на нас ни се отстъпва, какво ние отстъпваме и може ли МУЗИКАУТОР да отиде и да почука на вратата на БАККО и да им иска за препредаване. Това са много сериозни въпроси. Ако ние считаме от нашето тълкуване на чл. 21, 1 в момента, че отстъпването на определена категория права и покрива друга категория, когато правноносителите не считат, че са отстъпени на ползвателите, сами разбирате, че уговорената между двете индустрии тарифа очевидно има едно двусмислие. Едните мислят, че е по пълна с някакъв тип права, другите смятат, че не са ги отстъпили тези права и ги търсят допълнително. Представяте си колко е голям проблема за радио- и телевизионните оператори, които плащат по някаква тарифа и смятат, че имат отстъпено едно право, което те свободно договарят с кабелните оператори или с БАККО, изобщо като платформени. Събират пари за разпространение и след това са в неудобната ситуация да отговарят на платформените оператори какъв е обхватът на отстъпените права, при положение, че на тези платформени оператори има се налага да дадат допълнителни пари отново на правноносителите, което е нормална практика. Разбира се, проблема е тук считаме ли ние, че на нас ние е отстъпено всички или не считаме. Това са сериозни въпроси.”

Георги Лозанов: „Това което Вие казвате породи много след себе си конфликти иначе идеята е проста, дефиниция препредаване е само на тези които преди това имат друго разпространение да речем ефирно. Това вече не един път се комуникира и то води до повече проблеми отколкото до решения.“

Мехти Меликов: „Дори не преди това. До колкото става за едновременно непроменено. По скоро става с усилията на самата организация. Може да се приеме, че ефирното разпространение въпреки, че става с едно междинно звено на мултиплексите в новата среда, те на практика са форма на....“

Георги Лозанов: „Може да се приеме, но не се приема. Всички експертни усилия стоят теоретично, а когато се пристъпи към практиката част те се оказват инструменти за да защита на една или друга позиция в спора при договарянето, а не изясняване какво е препредаване и какво не.“

Мехти Меликов: „Тази теория и разбирането ни за това, какви права се отстъпват може да ни позволи да ги дефинираме много ясно в закона и в следващия момент да няма превратно тълкуване...“

Георги Лозанов: „Много е хубаво това, но няма сега да дойде един експерт и с абсолютна логическа яснота да изясни, какво е препредаване, от което да следва на кого колко пари се полагат.“

Мехти Меликов: „Аз за това казвам, че индустрията трябва да се обедини около текстовете. Аз мисля, че това може да стане на платформата на Министерство на културата, ако се разберем.“

Георги Лозанов: „Това е много хубаво, ако Вие поемете този диалог.“

Мехти Меликов: „Този диалог ние ще го поемем. Получихме такова предложение. Тук има един такъв финт момент, ако правноносителите и телевизионните оператори са на едно мнение по отношение на правата, кабелния оператор няма свободата сам да третира какво му е отстъпено. Разберете ме правилно, ако ние казваме на нас ни е отстъпено това и това кабелния оператор или за него ще остане нещо да плаща или няма да остане.“

Георги Лозанов: „Защо до сега не се е случило това, Вие да стигнете до една относителна яснота и после кабелните оператори да нямат особен избор.“

Мехти Меликов: „Не съм сигурен за това казвам, че може би е била погрешна схемата за момента, а опитите на правноносителите да се договорят с БАККО да си изнасят медиация, която няма как да помогне особено, защото няма как да наложи правила. Въпросът може би беше по изначален, трябваше да поговорим за начините по които се отстъпват тези права и обхвата на правата, които се отстъпват на радио- и телевизионните организации и възможностите на тези организации да разрешат препредаване. Имайте предвид, че тук има един много сложен допълнителен казус, който е свързан и то с това, че кабелните оператори смятат и това е все по устойчива тенденция, че не бива и не следва да заплащат за преноса на ефирния сигнал в собствените си мрежи.“

Георги Лозанов: „Да, знам това е друга тема.“

Мехти Меликов: „Тя не е друга, тя е същата тема...“

Мариана Андреева: „Това е част от темата.“

Мехти Меликов: „... е ли налице препредаване или не, защото закона ясно казва, че препредаването което телевизионния оператор може да разреши става срещу възнаграждение и това е очевидно и за нас тези теми според мен би следвало да са свързани.“

Георги Лозанов: „Да те са свързани. Въпросът е така да се води разговора, че проблем по проблем да се решава, защото аз имам чувството, че от начало се струпват всички проблеми наведнъж и те се превръщат в кълбо от нерви накрая.”

Мехти Меликов: „Аз съм позитивно настроен от възможността това да се реши. Не случайно „килимчето вече е подпалено”, тотално опитите на правноносителите да договорят препредаване бяха достатъчно, мощни, силни и убедителни за да може въпросът: Какъв е обхвата на правата, които ни е отстъпваме да дойде при нас. Той се върна при нас, вече темата не е само правноносителите и препредаващи организации. Не! Темата е вече за цялата индустрия за пътя на правата и на парите. Тази тема ние трябва да я „разчепкаме” до края и тя ще намери най-вероятно отражение в промени, бъдещи в закона за авторското право, но това може би много скорошни промени. След които ние ще знаем със сигурност, кое е онова което договаряме нещо повече какво може да договаряме и какви пари ще събираме от самите препредаващи организации. Трябва да е ясно, ако те дължат на правноносителите по какъв начин ще се договаря цената им.”

Георги Лозанов: „Вие сте готов да започнете разговори за такива промени в закона.”

Мехти Меликов: „Този разговор трябва да започне сега, а не когато се обяви ЗИД на ЗАПСП, в много бързи темпове да се кара и да се надпреварваме по жълтите павата. Това би било не сериозно. Имахме покана от страна на Министерство на културата” дирекция „Авторско право” на платформа на министерството, ако щете в зала на министерството да седнем и да се разберем по всички тези въпроси. Поставени на цялата индустрия заедно те не са толкова неприятни. Просто неприятни са когато се обсъждат в части от индустрията при неяснота как реагират другите части на индустрията. Иначе парите са едни, правата са едни, те са разбира се, на някакви стъпки, авторското право няма себестойност, то се отплаща в процеса на влагане в културните и други бизнес индустрии, творчески и всякакви, споделя се като част от прихода. Така, че много нормално аз мисля, че няма теми които да ни притеснят, ако всички сме на една маса.”

Георги Лозанов: „Вие ще поемете с тях диалога. Това би било добре, има разумни неща в това, което каза г-н Меликов.”

Мария Стоянова: „Позволявам си да приветствам инициативата на г-н Меликов - първо да дойде сам на това заседание, второ, да дойде с разбиране, трето, с подадена ръка и четвърто, с конкретните идеи. И честно казано, след това което той казва и аз се настройвам оптимистично. Много е важно, че има разбиране за проблема и въпроса. От тук нататък, като че ли остава много по-малката част от пътя, която остава да се извърви, а именно събирането и изясняването на позиции.”

Мария Палаурова: „Ние от ФИЛМАУТОР не веднъж сме казвали, че когато става въпрос за препредаване правноносителите и телевизионните организации стоят от една страна на разговорите така, че съм склона да се съглася с голяма част от нещата които г-н Меликов каза. Определено изясняването на пътя на правата и пътя на парите, както каза г-н Меликов би допринесло за изясняване на цялата ситуация от една страна, от друга за елиминиране на част от съображенията на част от кабелните оператори които сега съществуват. Надявам се, че този разговор може да се води. От наша гледна точка това би било изясняване на проблемите, което съществува, защото факта, че ние не разполагаме с договорености с операторите препредаващи и правещи програми. Общо взето нашата информация е какво правноносителя е дал на

излъчващата организация. Често има спор отстъпено ли е препредаването или не. Надявам се, че може да постигнем яснота. Приемаме подобна инициатива, но с риск да изглеждам най-големия скептик в залата си мисля, че проблема с препредаването на български програми остава и то ние може да решим къде са правата в една програма, но дали тя се препредава или не, този разговор би трябвало да водим с БАККО. Някак си ми се струва изключително странно, в нашата държава има институции, които трябва да прилагат законите да не могат да вземат отношение по въпроса дали нещо се препредава или не, като трябва да бъде санкционирано това нещо или пък несанкциониран, защото е извършено в съответствие с закона. Така, че в тази тема за препредаването все ми се струва, че трябва да има категорична позиция в лицето на Министерство на културата.”

Мария Стоянова: „... или по-директно, поправки в закона.”

Георги Лозанов: „Има нормативен дефицит в това отношение, поради това възникват тези съмнения. Има и европейски дебат по въпроса, не е съвсем очевидно всичко.”

Мехти Меликов: „Моето предложение имаше още една част и тя беше свързана с това изработването на новите правила, в което аз вярвам, че е възможно във висока степен, да съпътства разбира се, с едно внимание по отношение на онова което в момента договаряме като тарифа. Трудно ми е да се договарям и да обсъждам конкретни стойности на тарифа при положение, че има възможности за тълкуване по отношение на онова което се отстъпва като права. Според мен още по оцетени следва да сте вие правноносителите, ние също сме правноносителите в определен смисъл, но вие първичното предоставяне на права, защото онова, което договорим при сегашното разбиране може да се окаже неадекватно при новото разбиране, ако такава има, а не пречи да има за пътя на правата и парите. В този смисъл не знам дали може да постигнем, тук не става въпрос да поемате ангажимент или нещо подобно, но поне да се произнесете дали ви се струва адекватно. Да решим първо въпроса на пътя на правата и парите, а след това тарифите които не са завършени към момента в бърз хода, знаете че тримесечен е формално срокът, така че ние не можем кой знае колко да го отлагаме, в бърз порядък спешен да се договорят съответните тарифи. Аз си мисля, че едно изчакване от няколко месеца повече ще даде отколкото ще ни вземе при положение, че тарифата се прави за да остане.”

Георги Лозанов: „Фактически от Вас зависи дали ще водите този разговор. Тук медиацията на СЕМ приключва с тази възможност да влезете в диалог.”

Мариана Андреева: „Идеята е наистина много добра, защото действително препредаването с телевизионните организации имаме сходна позиция в много голяма степен. Ние самите споделяме мнението по отношение на онези телевизии, които нямат ефирно разпространение там бихме могли да отстъпим, но това което ме притеснява е, че въпреки абсолютното ми убеждение, че законодателната промяна е дългосрочния и стабилен вариант за решаване на проблема. Ние самите от нас, към нас самите има очакване за далеч по-краткосрочни резултати. И това очакване на фона на факта, че за огромно съжаление в предходните години се е натрупал един период в който нищо не се е случило не ми дава много възможности за действие. Безспорно стигнали сме до законодателна промяна и до обсъждане на позиции преди такава, сме отворени за дискусия и с удоволствие бихме участвали, но междуременно не можем да бъдем пасивни. Няколко пъти е ставало дума, че имаме чуждестранни партньори, които очакват от нас резултати. И всъщност забавянето би

могло да бъде застрашаващо за провносителите, ако такава има докато законодателната промяна стане факт.”

Мехти Меликов: „Колеги, какво ще правим, ако законодателната промяна стане факт и тя обезпечи и регламентира много ясно този път по начин по който не сме предвидили тарифата. Второ, аз не допускам, че правносителя е особено засегнат, защото междуременно той продължава да получава парите по действащите тарифи. Нямаме някаква дупка, в която правносителя да не е изобщо защитен, да не се превеждат пари, да не се сключват договор, това не е така. На мен ми се иска, както се търси стабилност във всеки нормативен акт, да търсим стабилност и в дългосрочните споразумения, а това са именно тарифите които ще приемем. Дългосрочно решение на проблема е законодателната промяна, тя може да стане много бързо т.е. тя не е дългосрочно отлагане на решаването на проблема. Аз си мисля, че в рамките на няколко месеца можем да постигнем дългосрочно решение на проблема и в един кратък период след това, да довършим договарянето по много ясна схема, това което и доц. Лозанов каза, дефинирано ясно кой, какво, кому дължи.”

Георги Лозанов: „Аз много ще се радвам, ако вие влезете в диалог. Той е важен и от гледна точка, на бързата законова промяна, а ситуацията е такава, че почти не може да няма такава. Аз се надявам много скоро да водим разговор с Комисията по култура и медии, на което да кажем, че положението е в това отношение е кризисно и трябвават спешни действия. Така че този диалог може край друго да постигате консенсуси, които после могат да влязат в тази законова промяна. Благодаря на всички участници в този разговор.”

ПО ТОЧКА ВТОРА: Доклади на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» във връзка с:

а) открити административни производства за заличаване на регистрациите на «ФЕШЪН ФМ БЪЛГАРИЯ» ЕООД, «ПЛЕВЕН СПРИНТ – ЦЕНТЪР» ООД, «АГЕНЦИЯ НОВА-М» ЕООД, «ЖИА-72» ЕООД, «КРОА БЪЛГАРИЯ» ООД и «7 ДНИ ТВ» ЕАД за доставяне на медийни услуги;

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т.16а, във връзка с чл.125д, ал. 2, т. 1, връзка чл. 32, ал. 1, т. 16 от Закона за радиото и телевизията, **заличава** регистрацията за доставяне на радиоуслуга на ”МДЖИ ОЙЛ-2012” ЕООД (предишно наименование „Фешън ФМ България” ЕООД). **Заличава** програма „Радио ФММ”, с общ (политематичен) профил, 24 часа продължителност, национален териториален обхват, способът на разпространение е чрез кабелни електронни съобщителни и спътникови мрежи от Раздел Първи на Публичния регистър, поддържан от СЕМ. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т.16а, във връзка с чл.125д, ал. 2, т. 1, връзка чл. 32, ал. 1, т. 16 от Закона за радиото и телевизията, **заличава** регистрацията за телевизионна дейност на ”ПЛЕВЕН СПРИНТ -ЦЕНТЪР”

ООД (в несъстоятелност). **Заличава** програмата „Плевен Спринт“, с общ (политематичен) профил, 18.30 часа продължителност, регионален териториален обхват за област Плевен, общините Ловеч, Русе и Враца, и градовете Етрополе и Правец, способът на разпространение е чрез кабелни електронни съобщителни мрежи от Раздел Първи на Публичния регистър, поддържан от СЕМ. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т.16а, във връзка с чл.125д, ал. 2, т. 1, връзка чл. 32, ал. 1, т. 16 от Закона за радиото и телевизията, **заличава** регистрацията за телевизионна дейност на ”АГЕНЦИЯ НОВА - М” ЕООД. **Заличава** програмата „Амари Тв (Amari Tv)”, с общ (политематичен) профил, 24 часа продължителност, национален териториален обхват, способът на разпространение е чрез кабелни електронни съобщителни и спътникови мрежи от Раздел Първи на Публичния регистър, поддържан от СЕМ. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т.16а, във връзка с чл.125д, ал. 2, т. 1, връзка чл. 32, ал. 1, т. 16 от Закона за радиото и телевизията, **заличава** регистрацията за телевизионна дейност на ”ЖИА - 72” ЕООД. **Заличава** програмата „Супер Вижън Плюс”, с общ (политематичен) профил, 24 часа продължителност, национален териториален обхват, способът на разпространение е чрез кабелни електронни съобщителни и спътникови мрежи от Раздел Първи на Публичния регистър, поддържан от СЕМ. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т.16а, във връзка с чл.125д, ал. 2, т. 1, връзка чл. 32, ал. 1, т. 16 от Закона за радиото и телевизията, **заличава** регистрацията за телевизионна дейност на ”КРОА БЪЛГАРИЯ” ООД. **Заличава** програмата „Тревъл ТВ”, със специализиран (филмово-документален и информационен) профил, 24 часа продължителност, национален териториален обхват, способът на разпространение е чрез кабелни електронни съобщителни и спътникови мрежи от Раздел Първи на Публичния регистър, поддържан от СЕМ. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т.16а, във връзка с чл.125д, ал. 2, т. 1, връзка чл. 32, ал. 1, т. 16 от Закона за радиото и телевизията, **заличава** регистрацията за телевизионна дейност на ”7 ДНИ ТВ” ЕАД. **Заличава** програмата „7 Дни ТВ”, с общ (политематичен) профил, 24 часа продължителност, национален териториален обхват, способът на разпространение е чрез кабелни

електронни съобщителни и спътникови мрежи от Раздел Първи на Публичния регистър, поддържан от СЕМ. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.

б) изменения на индивидуални лицензии за доставяне на аудио-визуална медийна услуга №№: ЛРР-01-3-003-01, ЛРР-01-3-003-03 и ЛРР-01-3-003-04/2013 г., издадени на «БТВ Медиа груп» ЕАД и на индивидуална лицензия за доставяне на радиоуслуга № 1-053-01, издадена на «Радио Браво» ЕООД;

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал. 1, т. 18, във връзка с т. 19, във връзка с чл. 110, ал.1, т. 4 и чл. 32, ал. 1, т. 16, във връзка с чл. 125к, ал.4, т.1 от Закона за радиото и телевизията:

I. Вписва в Индивидуална лицензия за доставяне на аудио-визуална медийна услуга № ЛРР–01–3–003–01-01 от 22.01.2013г., издадена на БТВ Медиа Груп ЕАД, начална дата на разпространение на „БТВ”: 01.10.2013 г.

II. Вписва в Индивидуална лицензия за доставяне на аудио-визуална медийна услуга № ЛРР–01–3–003–03-01 от 22.01.2013г., издадена на БТВ Медиа Груп ЕАД, начална дата на разпространение на „Ринг.БГ + 1”: 01.10.2013 г.

III. Вписва в Индивидуална лицензия за доставяне на аудио-визуална медийна услуга № ЛРР-01-3-003-04-01 от 20.06.2013г., издадена на БТВ Медиа Груп ЕАД, начална дата на разпространение на „бТВ Лейди +1”: 01.10.2013 г.

Длъжностни лица на СЕМ да отразят в раздел Трети на Публичния регистър настъпилата промяна. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд чрез Съвета за електронни медии в 14- дневен срок от датата на получаването му.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал. 1, т. 9, във връзка с чл. 110, ал. 1, т. 1 и чл. 32, ал. 1, т.16, във връзка с чл. 125к, ал. 4, т. 1 от Закона за радиото и телевизията:

I. ИЗМЕНЯ Индивидуална лицензия за доставяне на радиоуслуга чрез наземно аналогово радиоразпръскване № 1-053-01 с наименование “Радио Браво ФМ”, издадена на “РАДИО БРАВО” ЕООД, както следва:

Навсякъде в общите условия на лицензията, седалището и адресът на управление се променят от гр. Варна, район Младост, бул. Сливница № 185 на гр. Варна, район Одесос, бул. Княз Борис I, № 53, ет. 3.

II. На основание чл. 5, т. 2 от ТПРТД, “РАДИО БРАВО” ЕООД дължи заплащане на такса в размер на по 150 (сто и петдесет) лв.

Таксите се заплащат по банков път или в касата на СЕМ на адрес: град София, бул. ”Шипченски проход” № 69 в седемдневен срок от влизане в сила на решението. Възлага на длъжностни лица от СЕМ да впишат промените в раздел Трети на Публичния регистър. Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд чрез Съвета за електронни медии в 14-дневен срок от уведомяването.

в) постъпило искане от «ЮБИ» ЕООД за откриване на конкурс по реда на чл. 116 и сл. на Закона за радиото и телевизията;

Антоанета Лозенска докладва постъпилото искане. Искането е съгласно образец, приет от СЕМ. В него заинтересованото лице е посочило териториален обхват на дейността – регионален – областите Варна и Бургас, и желана точка на излъчване – радиокула „Шилото” край Бургас. С оглед легалната дефиниция в Закона за електронните съобщения за „регион”, а именно две или повече съседни населени места, както и предвид посочената точка на излъчване, предложението е на заявителя да бъде изпратено писмо за уточняване на: населените места, които попадат в зоната на обслужване и честотния ресурс, който желае да бъде ползван – УКВ или средни вълни.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: приема предложението.

г) прекратяване на конкурси за радиодейност, обявени с Решение № РД-05-130/20.06.2013 г. и Решение № РД-05-133/25.06.2013 г., поради липса на интерес;

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т. 18, във връзка с т.14 от Закона за радиото и телевизията **прекратява** обявения с Решение № РД-05-130/20.06.2013г., конкурс поради липса на интерес.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал.1, т. 18, във връзка с т.14 от Закона за радиото и телевизията **прекратява** обявения с Решение № РД-05-133/25.06.2013г., конкурс поради липса на интерес.

Георги Лозанов: „Предлагам честотите за които не е имало интерес да бъдат включени в списък, който да бъде изпратен обратно на Комисията за регулиране на съобщенията за евентуално препланиране т.е. това да е база за искане на препланиране и анализ на препланирането.”

д) определяне състави на Технически комисии за конкурсите за радиодейност, обявени с Решения РД-05-121, РД-05-122, РД-05-123, РД-05-124 и РД-05-125/2013 г.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: определя Технически комисии за конкурсите за радиодейност, обявени с Решения РД-05-121, РД-05-122, РД-05-123, РД-05-124 и РД-05-125/2013 г в състав: Председател: Иво Атанасов – член на СЕМ; Членове: Мария Стоянова – член на СЕМ, Емилия Станева – главен юрисконсулт в дирекция СА НЛРПР, Райна Радоева – старши експерт в дирекция СА НЛРПР и Мирослава Матева – старши инспектор – юрист в дирекция СА НЛРПР.

ПО ТОЧКА ТРЕТА: Доклади на Дирекция «Специализирана администрация – НЛРПР» относно осъществен надзор върху дейността на доставчици на медийни услуги по:

а) постъпили в Съвета за електронни медии сигнали на г-н Валери Симеонов за предавания, включени в програма «АЛФА ТВ» и на г-н Волен Сидеров за предавания, включени в програма «СКАТ»;

Георги Лозанов: „Преди да преминем към обсъждането на точките г-жа Мария Стоянова да направи своето предложение.”

Мария Стоянова: „Колеги, допълнително сте получили от “Специализирана администрация” резултати от извършено наблюдение на вечерното издание на популярно предаване и на друго популярно предаване. Ангажирах дейността на “Специализирана администрация” заради двата случая, които ми направиха впечатление. Разбира се, те биха могли да бъдат категоризирани и сега ще предпочета да ги категоризирам, като вид особена шега. Става въпрос за цитати като „...и самият Фюрер не може да го каже така, както Марк Твен го е казал ..” или друг цитат: „Какво да кажем, да кажем, че Хитлер е с висока култура...”

Георги Лозанов: „Това предложение е във връзка с доклада?”

Мария Стоянова: „Да. Разбира се, давах си сметка, че няма нарушение на ЗРТ, но забелязвам тенденция на прокаране - ще го кажа директно – на ксенофобски нюанси в публичното говорене и тя си проличава най-ясно, когато се обърне внимание на т.нар. проблем с бежанците. Предпочитам да го нарека бежанска драма. Предлагам да бъде извършен фокусиран мониторинг по темата. Взех повод от две събития – миналият петък Асоциацията на европейските журналисти организира форум за отразяването на бежанския въпрос в българските медии. Там бяха коментирани доста наблюдения, които не могат да не предизвикат загриженост, ако действително отразяват реалността. Пак миналата седмица, интернет-сайтът www.eurotopics.net (европейска мрежа, която обобщава заглавията в 300 медии от 30 държави) публикува на 17.10. материал под надслов “Българските медии разпространяват омраза срещу бежанците”. Така отрицателните новини от страната ни станаха с една повече.

“ - Коя е най-голямата заплаха за България? - Бежанската вълна от Сирия. Това ще отговори всеки човек, гледал която и да е телевизия през последния месец” констатира Жана Попова във в-к “Култура” в броя от 11 окт. Резултатът е създаване в обществото на генерално подозрение към бежанците.

От медиите, които оформят обществените нагласи, по принцип се очакват информация, анализи и коментари, които не обслужват предразсъдъци и клишетата, а се отнасят критично към държавнически, полицейски или най-общо институционален подход, дават думата на засегнатите, вглеждат се в личните им истории, преди да ги представят като ”проблем”, “заплаха” или дори “риск”. След първоначалната вълна от информации, на по-късен етап настъпи опит за проясняване на замъгления от страх поглед. И въпреки това, темата, обобщена многозначително като “проблем с бежанците”, се обсъжда във всяко предаване, без обезателно да бъде подплатена със задълбочени познания по въпроса (законова уредба в РБ, Конвенция на ООН, споразумението на ЕС Дъблин II). Така в събота зрителите на Сашо Диков слушаха разсъждения за бежанците дори на фолкпевицата Емануела.

Какви са обаче положителните тенденции, които са останали незабелязани? Успяват ли медиите все пак да проведат без емоции и идеология дебат за начина, по който страната ни подхожда и се справя с хуманитарната катастрофа, наречена “бежанска вълна”? В търсене на тези и други отговори, предлагам да направим фокусирано наблюдение върху електронните медии, със задна дата. Основните теми в него биха

могли да бъдат следните: опазване на личните данни и информация (в повечето случаи става въпрос за политически бежанци, които са подложени на гонения в родината си); хуманен медиен подход (личността и нейната съдба зад образа на бежанец); поляризиране на въпроса; баланс на тематиките (на пръв поглед се открояват три – заплаха, болест, риск); най-често използвана терминология; подготвеност на журналистите и информираност за задълженията на държавата, според националното законодателство; реакция на враждебна реч; преекспониране или пренебрегване на темата за националната сигурност.

Сутринта видях по една от телевизиите Народният представител от АТАКА Ташева, всъщност самият факт, че тя е член на парламент в държава от ЕС е много меко казано странен, та тя говореше за „изхвърляне“ на бежанци, за „отстраняване“, за „изпъждане“ на хора без да си дава сметка за законовата постановка на въпроса. Лошото е, че и нейните домакини в студиото, имам предвид водещите, също не реагираха.

Георги Лозанов: „Това е много добро предложение и аз го подкрепям. Нямам съмнение, че бежанците са проблем, който е достатъчно обществено значим, за да бъде извършен фокусиран мониторинг, както за всички обществено значими теми до сега. Проблемът е, че нашият мониторинг трябва да е по ЗРТ. Аз често пъти съм се изкушавал от изследователските задачи към мониторинга, но те трябва да са законово предоставени по ЗРТ. Опазването на личните данни и враждебна реч, са действително такива теми.”

Мария Стоянова: „А балансираност на тематиката?”

Георги Лозанов: „Това не е задължение освен на обществените медии, но те ще бъдат включени и една обща рамка за поведението на медиите. Трябва да се наблюдават основните медии, тези които имат влияние върху общественото мнение и някой рискови медии.”

СЕМ възложи да бъде извършен фокусиран мониторинг.

Георги Лозанов: „Г-жа Хаджиева, да чуем вашето предложение.”

Анна Хаджиева: „На 21.10.2013г. в 07.30ч. в програмите на „ТВ7” излъчиха клипа, които се разпространява в интернет и набира изключителна популярност. Сцената, която мониторингът може да погледне критично през ЗРТ е – момиче в тийнейджърска възраст шмърка бял прах от тетрадка. На следващата сутрин – събличаща се журналистка пред развеселена мъжка компания. Изобщо става практика съдържание, произведено от потребителите да се излъчва от телевизиите и този пренос от свободна към регулирана територия е илюстрация за границите на регулацията в конвергентната медийна среда.”

Георги Лозанов възложи да бъдат предприети действия по компетентност.

б) постъпил в Съвета за електронни медии протест на г-н Вилиям Попов № НД – 05 94-00-524/07.10.2013г., по повод излъченото на 28.09.2013г., предаване «Деконструкция» в програма «Хоризонт» на БНР;

Антоанета Лозенска представи доклада на Емилия Радева – главен инспектор в дирекция „СА – НЛРПР”, относно движението на преписките образувани по сигнали на г-н Валери Симеонов до СЕМ във връзка с предавания, излъчени по програма „АЛФА ТВ” и движение на преписките образувани по сигнали на г-н Волен Сидеров до СЕМ във връзка с предавания излъчени по програма „СКАТ”. Кореспонденцията

е свързана с право на отговор и искане на записи. Справката е актуална към 16.10.2013г.

СЕМ прие за информация доклада.

Антоанета Лозенска представи доклада на Еди Емирян - главен инспектор в дирекция „СА – НЛРПР”, относно сигнал на г-н Вилиям Попов относно излъченото на 28.09.2013г. издание на предаването „Деконструкция” на програма „Хоризонт” на БНР. Г-н Попов изразява недоволство относно коментарите на водещите Петър Волгин и журналистката Калина Андонова. Предложението е да бъде отговорено на г-н Попов, след на становище от НС по журналистическа етика по първия сигнал, като междувременно бъде препратен и разглеждания сигнал.

Мария Стоянова: Предлагам да напишем писмо на г-н Попов и да му кажем че сме получили неговия повторен сигнал, работим по него, както и по предишния. В момента, в който получим отговор, ще го запознаем с резултата от извършената проверка и положените усилия.”

в) спазване на разпоредбата на чл. 12 от ЗРТ;

Антоанета Лозенска представи доклад от Мирослава Матева относно извършен регулярен мониторинг по график в часовия диапазон между 20 – 24ч. по отношение на радио “Нова” и радио “Фреш” за периода 26.09.2013г. – 30.09.2013г.

СЕМ прие за информация. Ще бъдат предприети действия по компетентност.

г) административно-наказателни производства АУАН № № НД-01-101, НД-01-106 и НД-01-109/2013 г.

Доротей Петрова докладва АУАН № НД-01-101/17.07.2013г., съставен за нарушение на чл. 13, ал. 3 във връзка с чл. 14, ал. 4 от ЗРТ.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: възлага на председателя да издаде наказателно постановление.

Доротей Петрова докладва АУАН № НД-01-106/23.08.2013г., съставен за нарушение на чл. 75, ал. 1 от ЗРТ.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: възлага на председателя да издаде наказателно постановление.

Доротей Петрова докладва АУАН № НД-01-109/25.09.2013г., съставен за нарушение на чл. 75, ал. 1 от ЗРТ.

След като материалът беше изгледан Съветът взе решение.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: възлага на председателя да издаде наказателно постановление.

ПО ТОЧКА ЧЕТВЪРТА: Отчет на дейността на ръководството на БНР – 29.05 – 09.10.2013 г.

Анна Хаджиева: „Предлагам да направим среща с господин Янкулов, защото от отчета за първите мерки, които е предприел, излизат няколко въпроса. Сключените от господин Тодоров в последния ден от мандата му договори, със срок на изпълнение през следващите три години как ще се отразят на работата на БНР и заявените реформи. Намира ли новото ръководство смисъл от одит на Сметната палата по целесъобразно управление на публични финанси и в синхрон със задачите на БНР, като обществена медия и още няколко въпроса.

Георги Лозанов: „Предлагам другата седмица да проведем извънредно заседание. Първа точка да бъде обсъждане на нашите възможни намеси в общественото европейско право и втора точка среща с Генералния директор във връзка с отчета за първите 100 дни.”

Мария Стоянова: „Хубаво би било на тази среща г-н Янкулов, с няколко думи да обобщи, какво точно включват тези нови концепции, които е изброил в отчета. Иначе като цяло съм приятно впечатлена от написаното, защото е видно, че е излязло от неговата ръка и че действително е вложил от себе си.”

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: отлага разглеждането на отчета за 31.10.2013г., на извънредно заседание, на което да бъде поканен Генералния директор на БНР за изясняване на възникналите въпроси.

ПО ТОЧКА ПЕТА: Доклади на Дирекция «Обща администрация» относно:

а) европейския проект MEDIADEM, реализиран и приключен от 2010 г. до 2013 г.

Даниела Жукова: „Този доклад резюмира публикациите, достъпни по европейския проект MEDIADEM, реализиран и приключен от 2010 г. до март 2013 година с участието на 14 страни.

Съгласно възложената задача, прегледът им е фокусиран върху проучванията, констатациите, изводите и препоръките, засягащи българската медийна действителност, регулацията ѝ в България, българските специфики и перспективи, с конкретизация върху електронните медии и работата на контент-регулатора - СЕМ.

За проекта: MEDIADEM е мултинационално и интердисциплинарно обемно изследване, чиято цел е да открие факторите, въздействащи върху развитието на политики за свободни и независими медии. То съчетава задълбочено проучване на медийните политики във всяка една от включените страни - Белгия, България, Хърватия, Дания, Естония, Финландия, Германия, Гърция, Италия, Румъния, Словакия, Испания, Турция и Великобритания, със сравнителен анализ на медийния сектор и „медийните регулаторни култури“ (вкл. и печатните издания и новите медийни услуги). Заглавие на проекта: Нов прочит на Европейската медийна политика: ценност и функции на свободните и независими медии в съвременните демократични системи“. (MEDIADEM)

Финансиран е от ЕС - 2.65 милиона евро. Ръководи се от Консорциум-представителство на различни институции от изброените по-горе страни, като България участва чрез Центъра за либерални стратегии (CLS) в лицето на политолога Даниел Смилов. Проектът е изпълнен в четири етапа, като интерес към този момент представлява Етап 4: Разработване на политики, който включва „формулирането на конкретни насоки за политики на държавните и недържавни участници в правенето на медийна политика, на Европейския съюз и на Съвета на Европа, както и идентифицирането на най-добри практики за подпомагане на свободни и независими

медии“ . За времето на реализацията по проекта са създадени 2 общи основни анализа. Представям преглед на изложените в разработките тези и изводи:

Изследването е изградено върху три основни позиции: състояние на медийния пазар и на медийната регулация; препоръчителни насоки в секторната политика; необходими мерки за осъществяването им.

РЕЗЮМЕТО по трите се концентрира върху наблюденията и изводите за електронните медии и за СЕМ. (Разработката съдържа препоръки и за печатните медии, за други регулатори –КРС,КЗД, както и обобщения към Съвета на Европа).

Основните **констатации** в изследването формиране на медийни политики и регулации в България са: След общия порив към либерализация и по-малко регулация във всички обществени сфери и началното регулиране на медиите като част от борбата за политическо надмощия в началото на прехода, постепенно кризата на политическите партии води до отслабен натиск над медиите и е замена с по-фини методи за политическо влияние.Едновременно с това доброто развитие на частния медиен пазар води до разрастващ се конфликт между корпоративни интереси и качеството на журналистиката. За разлика от 90те години, когато политическите играчи се опитват да доминират медиите, тясната връзка между медии и политика през новия век става чрез взаимно привличане, сложни корпоративно-политически игри а дори понякога и открито сливане между политически играчи и медии (добре демонстрирано от хибрида „Партия Атака – ТВ програма Атака“). В резултат на това, формулирането и прилагането на медийни политики е все по-зависимо от политически добре свързани корпоративни интереси , илюстрирано от практиката по издаване на лицензии на медийните регулатори – независимия Съвет за електронни медии (СЕМ) и държавната Комисия за регулиране на съобщенията (КРС). Тази тенденция на (политически свързана) корпоративна зависимост на формулирането и прилагането на медийната политика продължава и се задълбочава през противоречивия, оспорван и бавен процес на дигитализация. Процесът на засилена корпоративна зависимост е придружен от нарастваща роля на асоциациите на медийния бизнес за сметка на влиянието на журналистическите и други граждански организации (в доклада от 2010 година се визира АБРО и участието му в ревизите на ЗРТ).Главните структурни проблеми на медиите в България са свързани с растящото влияние на медийния бизнес върху медийните политики. Тези проблеми са медийната собственост, нейната непрозрачност и прекомерната ѝ хоризонтална и вертикална концентрация. И по отношение на всички видове медии няма специални правила срещу прекомерна концентрация на медийния пазар, нито са въведени специални тестове за медиен плурализъм при определяне на злоупотребата с господстващо пазарно положение на медийния пазар.

-Въпреки че медийният пазар в България се характеризира с присъствието на множество медийни компании, липсва истинско разнообразие на медийно съдържание. Това само отчасти се дължи на нарастващата концентрация на медийна собственост и на влиянието на бизнеса и политическите партии върху медиите. Самите медии също имат своята роля в този процес – притиснати от падащите тиражи и от конкуренцията за пазарен дял, различните медийни компании започват все повече да произвеждат тавтологично съдържание и идентични медийни формати. Резултатът от съюзените сили на пазара и политическото влияние е, че въпреки че има очевидно разнообразие на съдържание, то е само привидно и е от маргинално значение: медийното съдържание по същество е идентично. това все по-

намалващо разнообразие на медийното съдържание е сигнал за сериозна заплаха пред свободата на медиите в страната.

-Въпреки, че различните медийни компании представят целия политически спектър, в последните години се наблюдава ясна тенденция към про-правителствено отразяване – към едно по-благоклонно медийно представяне на правителството и политиците от управляващите мнозинства. Това традиционно е било характерно за контролираните от правителството държавни медии, но напоследък става все по-характерно за търговските медии, и в по-малка степен – за обществените медии. Този конформизъм на главните търговски медии се обяснява с необходимостта от държавно финансиране (чрез спонсориране от държавата реклами) за оцеляването на медиите във времена на икономическа криза, когато приходите от реклама рязко намаляват. Рекламата, финансирана от обществения сектор, като правило отива към по-благоклонни към правителството медии.

-Един друг източник на загриженост относно медийното съдържание с пряко отношение към връзката медии - качество на демокрацията, е регулирането на политическата реклама и отразяването на предизборните кампании. В момента практически няма никакви ограничения (които да отиват отвъд общите разпоредби в Наказателния кодекс срещу клеветата, обида и слово на омразата) върху политическата реч в пресата – както по време, така и извън предизборните кампании. Политическата реч не е стриктно регулирана и в електронните медии. Има някои специални правила в Изборния кодекс (като равнопоставеност на всички кандидати при заплащане на политическа реклама и ефирно време/в пресата, при предварително и публично обявени тарифи), но те са валидни само по време на кампаниите и са идентични с тези за пресата. В същото време, обществените електронни медии (БНТ и БНР) са много стриктно регулирани по отношение отразяването на политически теми – имат задължението да гарантират политическия плюрализъм във всяко едно от своите политически и новинарски предавания дори извън кампаниите. По време на предизборните кампании тези медии са поставени при дори още по-тежък режим – не им се позволява изобщо да отразяват политически (т.е. партийни) теми – извън платените формати. В резултат на тези ограничения обществените медии осигуряват минимално отразяване на политическите кампании, като с това лишават гражданите от независима, обективна, безпристрастна и политически плюралистична информация за кандидатите и политическите им програми, което показва контра-продуктивността на тези ограничения. Така обществените медии са лишени от възможността да осъществят основната си функция да предоставят плюралистична и безпристрастна информация на гражданите по въпроси от жизнено значение за демокрацията като политическите избори.

-И последно, стандартите на морален интегритет в българските медии са ниски. Това е най-зле представящият се индикатор в Индекса за медийна устойчивост (Media Sustainability Index MSI) за България, като тенденцията е низходяща. Това е очевидно при таблоидите и някои регионални и местни медии, но е като цяло обща тенденция. Широко разпространени и още разрастващи се са практики на автоцензура и търговия с влияние. Ниските стандарти оказват влияние не само върху журналистите, но и върху редакторите и издателите: заради спадащите печалби те често се поддават на корпоративен натиск, идващ от бизнес кръгове. По-нататъшен източник на натиск върху журналистите са нездравите връзки между пресата и

електронните медии в България, от една страна, и ПР и рекламните агенции, от друга.

Основен извод е :“Понастоящем българската медийна регулация е загубила принципните си ориентири: всички са съгласни, че свободата на словото и медийната независимост са важни, но има стряскащо разминаващи се визии за това какво значат тези абстрактни понятия. Комерсиалните медии се застъпват или за по-малко регулация, или за такава регулация, която би максимизирала печалбите им, като приоритет за тях е редуцирането на държавната подкрепа за обществените медии – като намаляване на държавната субсидия, или пълна забрана на рекламите в обществените медии. Политиците и партиите все още запазват тесните си връзки с медиите, но посоката на влияние се променя: има тенденция към все по-голяма медиатизация на българската политика, като ПР-ът и медийната презентация все повече изместват нуждата от широка членска маса и местни структури като гаранции за успеха на партиите“. Изброените критични визии са основата за препоръките на екипа от България към медийния бранш и регулаторните политики (цитатите са буквални, почти без съкращения, тъй като съдържат аргументацията-б.м.,форматирането им също е запазено)

1. Да се гарантира прозрачността на собствеността в медиите и да се предотврати прекалената концентрация на търговски медии. Макар ситуацията да е донякъде различна по отношение на електронните медии (Законът за радиото и телевизията ЗРТ съдържа разпоредби, които изискват информация за собствеността на електронните медии да се предава редовно на СЕМ и да се публикува своевременно на неговата уеб страница), тя не е много по-добра. Например, собственост на електронни медии от офшорни компании, при които истинският собственик и източникът на финансиране съвсем не са прозрачни, е позволена. Останалите разпоредби в ЗРТ, касаещи собствеността на медии, препращат към общото законодателство за защита на конкуренцията.

2. Да се гарантира прозрачно финансиране на медиите в подкрепа на техния плурализъм и независимост. Една значима възможност за финансиране на разнообразно съдържание в електронните медии бе пропиляна поради липса на политическа воля. Така например ЗРТ предполага създаването на Фонд за радио и телевизия, който да е главният източник за финансиране на обществените медии и на обществено значими проекти на търговските медии (на образователни, културни, политически програми и разследваща журналистика) и на СЕМ. Такъв фонд така и не бива създаден, като така държавната субсидия остава основният източник на финансиране на обществените медии и СЕМ. Като държи финансирането както на обществените медии, така и на СЕМ директно зависимо от държавната субсидия, политическият елит се опитва да си гарантира, че тези институции ще останат и политически зависими.

Законодателите трябва да реформират настоящата система за финансиране на обществените медии, за да гарантират политическата им независимост и разнообразие. Трябва също така да въведат ефективна система за мониторинг на разпределянето на държавни реклами сред частните медии – в пресата и електронните медии.

3. Да се въведе ясна регулация на политическата реклама в медиите и да се гарантира честното медийно отразяване на предизборните кампании.

В България практически няма никакви ограничения за достъпа на партии и политици до пресата както по време на, така и извън предизборни кампании. Частните електронни медии по подобен начин не са регулирани: макар да има известни изисквания към съдържанието на програмите им в ЗРТ, те не касаят политическата реч. Това е задача на саморегулаторните механизми като Етичния кодекс на българските медии. Има само някои правила, които касаят политическите кампании и те са идентични с тези за пресата. Важно е да се отбележи, че понятието „политическа реклама“ изобщо липсва от съответните регулации, което оставя отворен въпросът дали т.нар „политическа агитация“, регламентирана в Изборния кодекс, е част от търговската реклама (и съответно трябва да подлежи на същите времеви ограничения – 12 минути рекламно време за частните телевизии) или не. По време на предизборната кампания през 2011г. един от основните спорове по отношение медийното им отразяване касаеше точно този въпрос: дали политическата реклама трябва да се ограничава в рамките на общото рекламно време от 12 минути, и ако не – какви трябва да са времевите ограничения на политическата реклама. Отново свързан с честното медийно отразяване на кампаниите е и проблемът с нарастващата *тенденция платено съдържание (политическа реклама) да се представя като журналистика*. Провокиран от епидемичните размери на тези нарушения, СЕМ се ангажира да въведе в закъснелия и дълго обсъждан нов медиен закон ясна дефиниция и правила за политическа реклама като различна от журналистическото съдържание.

Обществените медии, от друга страна, са строго регулирани с цел да се гарантира равен достъп на всички партии и политици до програмите им – те имат задължението да гарантират политически плурализъм във всяка една от политическите си и новинарски програми извън кампаниите. Тези ограничения в крайна сметка водят до това, че гражданите бяха лишени от обективна, безпристрастна, политически плуралистична и независима информация за политическите програми и кандидатите. Така обществените медии се провалят в изпълнението на своята мисия да предоставят плуралистична, безпристрастна и богата информация по въпроси от жизнено значение (като политическите избори) за гражданите.

Законодателите трябва да гарантират честното медийно отразяване на предизборните кампании и трябва да регулират политическата реклама във всички видове медии, обществените в това число.

4. Да се работи за подобряване моралния интегритет на журналистическата професия.

Журналистическата професия е във фокуса на вниманието при оценяване свободата и независимостта на медиите в страната. Както сочат данни от Индекса за медийна устойчивост (MSI), етичните стандарти в българските медии са ниски: това е индикаторът с най-ниски стойности за 2010 и 2011, и тенденцията е низходяща. Автоцензурата е също все по-сериозен проблем не само за обществените медии (където засяга както управлението, така и редовите журналисти), но и за пресата и частните електронни медии. По-нататъшна тревога поражда и разпространяващата се сред българските журналисти практика да се търгува с влияние.....: Много са възможните обяснения за това незавидно състояние на сектора: твърде либералният вход към професията, огромното предлагане на взаимозаменими журналисти, финансовият натиск по време на криза и в резултат на възхода на новите медии, практиките на сервилничене на журналистите пред силните на деня, наследено от

епохата на развития социализъм, и т.н. Важен източник на натиск върху журналистите са нездравите отношения между българските печатни и електронни медии, от една страна, и ПР и рекламните агенции, от друга.

5. Да се засили независимостта и ефективността на медийните регулатори

Медийните регулаторни органи – независимият СЕМ и държавната КРС – имат „първороден грях“: политическото назначение на членовете им. Процедурата по назначаването и произтичащата от нея политическа зависимост продължават до днес да делегитимират СЕМ в очите на вътрешни и външни наблюдатели. КРС е главен играч в скандалите около процеса на дигитализацията, които провокираха Европейската комисия да започне наказателна процедура срещу България (в която противоречивите практики на КРС са сред централните провинения). Друг орган с отношение към медийната политика в страната е КЗК, която напоследък взе няколко противоречиви решения за сливания и за нелоялни бизнес практики на медийни компании.

По всички позиции са препоръчват **конкретни мерки** (не са 100% съотносими към правомощията на СЕМ, има зависещи от законодателя): Не трябва да се позволява на офшорни компании да притежават медийни компании. Източниците на капиталите, както и физическите собственици на медиите трябва да бъдат известни. Въвеждането и прилагането на разпоредби в Закона за защита на конкуренцията, които се отнасят специално за медийния пазар – като ясни прагове на хоризонтална и вертикална медийна концентрация, както и прагове за притежаване на различни видове медии от една компания. Въвеждането на тест за медиен плурализъм, който задължително да бъде прилаган от КЗК при определяне на злоупотреба с господстващо положение. Трябва да се предприемат стъпки за създаването на независим от държавата Фонд за радио и телевизия, който да е отговорен за разпределяне на средства на конкурентен принцип между всички обществено-ориентирани програми – както на обществените, така и на търговските медии. Дейността на фонда трябва да е максимално прозрачна и подложена на постоянен мониторинг от НПО сектора. Обществените медии трябва да продължат да бъдат финансирани чрез (може би намалена) държавна субсидия, размерът на която да се определя след прилагане на тест за защитен обществен интерес. Обществените медии ще трябва да се съревновават и наравно с търговските за финансиране на част от програмите си. Трябва да бъдат заделени средства за насърчване и на разследващата журналистика във всички видове медии – прозрачно, на конкурсен принцип, от независим фонд, при спазване на Етичния кодекс на медиите. Разпределянето на държавната реклама в частните електронни медии и в пресата трябва да бъде внимателно наблюдавано (от неправителствени организации за пресата, и от СЕМ – за електронните медии), за да се предотврати финансово мотивираното фаворизиращо отразяване на управляващите. Трябва да се въведат мерки за отделяне на медийния от други бизнес интереси на собствениците на медии и тази информация да бъде публично достъпна. Да бъдат премахнати или значително облекчени ограниченията за политическите програми на обществените медии по време на предизборни кампании (целящи да осигурят „безпристрастно“ отразяване, но като резултат блокиращи каквото и да е качествено отразяване). Политическата реклама в обществените медии трябва да е ясно регламентирана и да следва едни и същи правила с тези за всички останали медии. Трябва да бъдат въведени и прилагани мерки срещу представянето на ПР и политическа реклама като редакционно съдържание. Трябва да бъдат подобрени настоящите саморегулаторни

механизми в сектора – Етичният кодекс на българските медии трябва да бъде подписан от по-широк кръг медии, а Националните етични комисии трябва да започнат да прилагат различни стимули (като държавно финансиране, разпределяно от независим орган) за по-добро придържане към етичните стандарти на журналистическата професия. Трябва да бъде прието и прилагано законодателство (отиващо отвъд пожелателните текстове на Етичния кодекс) за конфликта на интереси, което да следи за отделянето на журналистическата от ПР дейности. Трябва да се въведат и прилагат санкции за конфликт на интереси при преднамерено и регулярно смесване на журналистически и ПР дейности.

Независимост на регулаторите: СЕМ, КРС и КЗК трябва да бъдат подложени на постоянен мониторинг от НПО, за да се предотвратят политически и корпоративни влияния върху работата им. Процедурата по назначаване членовете на СЕМ трябва да бъде подобрена – като бъде включена гражданска квота и като се изисква квалифицирано мнозинство за попълване на парламентарната квота. СЕМ трябва да е по-активен в мониторинга на търговските медии за спазване на лицензиите, трябва да налага по-големи глоби за нарушаване на програмните лицензии, а при по-сериозни и повтарящи се нарушения – те дори да бъдат отнемани. СЕМ трябва да следи и за смесване на платено и журналистическо съдържание.

За сравнение – извлечение от препоръките за някои други страни-членки на ЕС: Например за *Гърция*: Осигуряване стабилност на институциите, отговорни за разработването на политики за медиите; Разширяване на процесите на общественото участие в решенията за медийната политика; Осигуряване на независимостта на Националния Съвет за електронни медии; Прилагането на регулаторната рамка за прехода към цифрова наземна телевизия; Предотвратяване на прекомерната концентрация на собствеността на медиите; Укрепване на независимостта на общественото разпространение; Ре-дизайн на институционалната рамка за държавни помощи в пресата и разпределяне на рекламни разходи в обществените медии; Премахването на правни и съдебни ограничения на упражняването на свободата на изразяване; Укрепване на независимостта на журналистите и утвърждаване на принципите на журналистическата етика; Засилване на медийната грамотност

Белгия – френско езична област: добра координация на политиките между медиите и създателите на държавната политика в сферата; установяване на законовите и конституционните правила в технологична неутралност; укрепване на свободата и независимостта на журналистите; подкрепа за саморегулиране в професионалната етика; подкрепа на иновациите и творчеството в медийния сектор; Гарантиране на справедливо и балансирано съотношение между производители и дистрибутори на новинарско съдържание; Подкрепа за изпълнението и актуализирането на мониторинг на плурализма; Гарантиране на равни условия за функциониране на частните и обществените медии; Гарантиране на независимостта на обществените медии в подобряване на прозрачността и участие на обществеността; Проекти в подкрепа на образование в сферата на медийната грамотност.

Докладът включва още и препоръки към ЕС и Съвета на Европа относно медийните регулации, които резюмирам за сведение:

1. Да се насърчи по-интегриран подход към медийните политики

Съветът на Европатрябва да продължи усилията си за дефиниране на „ново понятие за медии” като се ангажира, чрез препоръки и общи насоки, с правните последици от

възприемането на един интегриран подход към медиите, и като предложи задаващи стандарти казуси, където са възприети различни регулаторни стратегии.

Европейската комисия трябва да положи основите на един ревизиран подход към медийната регулация, като изясни кои въпроси вероятно биха останали важни в ерата на конвергенцията и кои не биха пораждали загриженост за бъдеще.

2. Да се възприеме един технологично неутрален подход към медийната регулация
Институциите на ЕС, и най-вече Европейската комисия, трябва да насърчат и операционализират принципите на технологичната неутралност във всички свои медийни политики и интервенции

3. Да се ускори преминаването от обществени електронни медии към обществени медии изобщо

ЕС и Съветът на Европа трябва да тълкуват генерираното от потребители съдържание като попадащо в сферата на действие на принципа за свобода на изразяването, като насърчават развитието и процъфтяването му. Институциите на ЕС трябва да приемат ясна регулаторна стратегия по отношение необходимостта да се защити генерираното от потребители съдържание от различни претенции на база права на собственост (forms of proprietisation). Могат да бъдат разгледани следните мерки: насърчаване на генерираното от потребители съдържание в ключовите елементи на всички видове обществени медии; предоставяне на достъп -като време, място и видимост -на гражданското общество до обществените медии; предоставяне на финансови схеми за подкрепа на генерирано от потребители съдържание -на базата на ясна и прозрачна процедура за финансиране, и т.н.

4. Да се ревизира отношението между *ex ante* регулация и *ex post* политика за насърчаване на конкуренцията, като се вземат предвид технологичното развитие и се осъвременени политиката за защита на конкуренцията

Европейската комисия и Европейският парламент трябва да инициират осъвременяване прилагането на политиките за насърчаване на конкуренцията в медийния сектор. Предвид това колко е трудно да се ограничи едно подриващо конкуренцията поведение, е важно плурализмът да се насърчи чрез съчетаването на *ex ante* регулация и *ex post* антимонополен мониторинг.

5. Да се подобри управлението и да се осигурят подходящи институционални решения на европейско ниво

Съветът на Европа трябва да предприеме действия за стимулирането на подиректното прилагане на насоките му за редакционна независимост и оперативна автономия на обществените електронни/обществените медии.

Европейската комисия трябва да ревизира насоките си за оценка въздействието върху основните права на предложенията за регулации, така че те да включват подробни насоки за областите, в които може да се изисква специално законодателно действие за гарантиране защитата на основните права.

7. Да се подобри и засили оценката на саморегулацията в медийната сфера

Съветът на Европа трябва да приеме общи насоки за развитието на ефективна и легитимна саморегулация в медийния сектор, съчетана с директно наблюдение от страна на гилдията по изпълнението ѝ.

Европейската комисия трябва да приеме общи насоки за *ex ante* и *ex post* оценката на саморегулацията в рамките на набора си от „разумни регулации“ (smart regulation toolkit). Разбираем е аспектът/гледната точка на доклада – Центърът за либерални стратегии е неправителствена организация и интересите на подобни формации са

инфилтрирани и в този материал. Представянето на проекта е било извършено и в България през пролетта на 2013. Ясно е, че към момента някои наблюдения и изводи в анализа за нашата страна имат нужда от актуализация, най-малкото поради бързите политически промени през последните месеци. Предполага се, че това най-компетентно би могъл да извърши изследователският екип и в частност доц. Даниел Смилов, който е лесно да бъде открит и е възможно да бъде поканен на среща в Съвета, където биха могли да се чуят и по-подробни и конкретни съображения за медийната регулация.”

Мария Стоянова: „ Да отбележим, че г-жа Даниела Жукова - главен специалист в дирекция „Обща администрация“ - се е справила много добре с обобщаването на доклада.”

СЕМ прие за информация доклада.

б) постъпило заявление за достъп до обществена информация от Български хелзинкски комитет.

Решение:

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: на основание чл. 32, ал. 1, т. 18 от Закона за радиото и телевизията и във връзка с чл. 28, ал. 2, и чл. 34, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация, **предоставя** на Български хелзинкски комитет пълен достъп до следната информация:

1. Акт за установяване на административно нарушение № НД-01-45/03.04.2013 г.;
2. Наказателно постановление № РД-10-58/17.09.2013 г. (нередовно връчено – непотърсено от нарушителя; предстои връчване при условията на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН);
3. Решение по н.а.х. дело № 8985/2012 на Софийски районен съд;
4. Решение по к.н.а.х. дело № 4230/2013 на Административен съд София-град;
5. Решение по н.а.х. дело № 3094/2012 на Софийски районен съд;
6. Решение по к.н.а.х. дело № 108/2013 на Административен съд София-град;
7. Решение по н.а.х. дело № 11/2012 на Бургаски районен съд;
8. Решение по к.н.а.х. дело № 1229/2012 на Административен съд – гр. Бургас.

Посочените по-горе документи се предоставят под формата на копия на хартиен носител. **Срокът**, в който се осигурява достъп до исканата информация, е 30 (тридесет) дни, считано от датата на уведомяването на заявителя за настоящото решение. **Разходите** за достъп до предоставената информация в размер на 3,90 (три лева и деветдесет стотинки) с включен ДДС, определени съгласно Заповед № ЗМФ-1472 от 29.11.2011 г. за определяне на нормативи за разходите при предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, според вида на носителя, издадена от министъра на финансите (обн. ДВ, бр. 98 от 13.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г.). Сумата следва да бъде внесена в касата на СЕМ. Настоящото решение следва да се изпрати на Български хелзинкски комитет на адрес: гр. София 1504, ул. “Върбица” № 7. Решението подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от уведомяването.

в) доставка на тв и интернет, необходими за надзора на СЕМ.

Мария Стоянова: „По отношение интернет-доставчика, с изненада констатирах, че няма забележки. Констатирано е, че през “последните две години не сме имали проблеми и скоростта е достатъчна”, а вчера например интернет-връзката прекъсна.

Преди време Иво Атанасов изобщо не можеше да влезе в интернет. Искам да кажа, че не отговаря на реалността тази констатация, че нямаме проблеми с интернет. Защо да не поискаме и други оферти за интернет-доставка?”

Георги Лозанов: „Договорът изтича на 24.10.2013г., няма достатъчно време. Към кого да се обърнем?”

Мария Стоянова: „Има и други компании, към които може да се обърнем да ни предоставят оферти в спешен порядък.”

ПО ТОЧКА РАЗНИ:

- Писмо от Министерство на външните работи с молба СЕМ да приеме представители на Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността и Консултативния комитет на 13.11.2013г., в 12.00ч. Приложен и доклад на Р България, Резолюция на КМ и коментари на Българското правителство относно прилагане на препоръките на 4-тия мониторингов цикъл.

СЕМ ще приеме представителите на ЕК за среща.

- във връзка с покана от Български културен център

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: командирова Георги Лозанов - председател на СЕМ за периода 11.11.2013г. – 15.11.2013г. (включително) до Англия, Лондон. Разходи за сметка на приемащата страна: пътни и квартирни. Разходи за сметка на СЕМ: дневни, стопански и застраховка. По време на командировката да бъде замества от Иво Атанасов - член на СЕМ.

СЕМ реши с 5 (пет) гласа “за”: във връзка с предстояща среща на регионалните медии командирова Иво Атанасов до Благоевград за 25.10.2013г. Разходите да бъдат за сметка на СЕМ.

- Информация във връзка с приложението на чл. 13 от Директивата за медийни услуги и възложените действия, които следваха да се извършат от регулаторите след среща на работна група в Брюксел през м. октомври 2012, е получена покана за участие в същата работна група, придружена с програма. Съгласно нея, на 18.11.2013 ще се проведе среща с независими продуценти по прилагането на чл. 13, ще се обсъждат извършените действия в рамките на годината след срещата, резултатите по прилагане на чл. 13, включени във въпросник, изпратен в работната група. На 19.11.2013г., ще се проведе редовна работната среща на членовете на работната група, като ще се обсъждат въпросите по приложение на чл. 13 за видеоуслугите по заявка, резултати от обсъждания на Зелената книга за конвергирано съдържание и търговското слово. Моля за решение за евентуално участие.

Анна Хаджиева: „Предлагам да направим едно извънредно заседание във връзка с темата, за да изработим обща позиция на Съвета.

Мария Стоянова: „Въпросите които се обсъждат на тази среща са конкретно свързани с нашата дейност и рефлектират върху европейското законодателство от там нататък. Става дума за едно обществено обсъждане, което е направено в периода 22 март до 14 юни от ЕК и понеже темата е много обширна и да не губим време сега да направим едно извънредно заседание, разбира се, с участието на Специализирана администрация. Оказва се, че ние сме изпратили отговорите си, позицията си, не директно на Комисията, а чрез Министерство на транспорта и съобщенията. Сега на базата на това трябва да изготвим по-конкретна позиция.”

Анна Хаджиева: „Например има въпрос как гледат регулаторите на функции, определени като „медиен омбудсман“. За нашата среда и практиката в съвета да получаваме от зрителите жалби предимно свързани със съдържанието, подобни функции ще бъдат възприети като цензура, а не като защита на интересите на зрители и слушатели.”

Георги Лозанов: „По-скоро в защита на потребителския интерес е тази роля.”

Мария Стоянова: „Не, става въпрос за защита на многообразието и свободата на медиите, бъдеща функция на агенции на ЕС за основните права, която да получи правомощия и върху свободата на медиите.”

Анна Хаджиева: „Има много неща за които си струва да имаме позиция, но обща и обсъдена на заседание, произтичаща от практиката ни досега”

Георги Лозанов възложи на директора на дирекция „Обща администрация” да бъде предоставена справка за наличните средства за командировки в чужбина.

СЕМ реши: 1. Командирова Мария Стоянова – член на СЕМ от 17 до 20.11.2013г.(включително) до гр. Брюксел, Белгия. Всички разходи са за сметка на СЕМ. 2. На 31.11.2013г. от 10.00ч., на извънредно заседание да бъде обсъдена темата.

- Беше разгледано писмо от г-н Слави Бинев относно медийната ситуация в България.

Мария Стоянова: „Това е поредната крайност, която води до там, че при срещите ни с представители на Европейската комисия те ни конфронтират с големия брой писма и обезпокоителни сигнали, които получават от страната ни. Това е пример за такава крайност. Не можем да сезираме Европейската комисия във всеки един момент, когато не ни отразяват по телевизията. Това не е право на нито един гражданин на ЕС, да бъде обект на медиен интерес, пък бил той и политик. Няма такова право.”

Иво Ананасов: „Но ако нула пъти е отразен, не може да не се забележи някаква тенденциозност.”

Мария Стоянова: „Ами, ако този човек е произвел нула новини, които да са значими, за да присъстват в телевизионните емисии, в радио-предаванията и по страниците на вестниците?”

Георги Лозанов: „Няма такъв плурализъм - да бъдат равно отразявани депутатите бил те евродепутати или национални. Има много депутати, които не виждат екран.”

Иво Ананасов: „Европейските депутати са над националните рамки.”

Мария Стоянова: „Точно така. Тяхната работа е да лансират своите идеи в европейските медии, да дават там гласност на своята активност. Не случайно получават пари и от българския, и от европейския парламент. И не случайно стоят в Брюксел, Страсбург и София. Няма такова правило, според което медиите да трябва да отразяват депутати.”

СЕМ прие предложение за трансформация на една щатна бройка.

- СЕМ разгледа доклади от Ирена Христова – старши инспектор в дирекция „Специализирана администрация.

Материали приложени към Протокол № 45

1. Дневен ред.

2. Докладна записка от Антоанета Лозенска с изх. № НД-04-30-07-63/21.10.2013г.

3. Докладна записка от Даниела Жекова с изх. № АСД-09-30-08-51/21.10.2013г.
4. Докладна записка от Златка Георгиева с изх. № ПД-09-23-00-8/17.10.2013г.
5. Докладна записка от Евгени Димитров с изх. № АСД- 09-06-00-61/09.10.2013г.

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева **Анюта Асенова**

Мария Стоянова

Георги Лозанов -
председател **Иво Атанасов**

Старши специалист:
Магдалена Сергиева